

V této práci jsme analyzovali koncepty nenáboženské a existenciální interpretace křesťanské víry. V úvodu jsme si kladli spolu s Robinsonem otázku, zda lze tyto pokusy označit za reformaci analogicky k reformačnímu hnutí v Evropě patnáctého a šestnáctého století. Zdá se, že se Robinsonova naděje, že tyto pokusy o interpretaci evangelia rozpočívají podobný proces, jako se to povedlo v reformaci, nenaplnila. Přestože byly tyto pokusy zaměřeny na moderního, sekularizovaného člověka, zůstal tento člověk vůči této řeči hluchý. Možná to bylo způsobeno nejednoznačnou terminologií a určitou intelektuální náročností, kterou se nenáboženské interpretace vyznačují. Odhady a charakteristika „čtvrtého člověka“ také neodhadly moderního a tím spíše postmoderního člověka přesně. Ano, do určité míry je takový člověk skeptický vůči všemu nadpřirozenému. Má výhrady vůči náboženským mýtům, zázrakům a dogmatům, zároveň však tento člověk hledá duchovní útěchu v nejroztodivnějších typech náboženství a duchovní sféry.